

De bijzondere zaak van... *Praktijk*

Advocaten ontmoeten kleurrijke personen en komen in bizarre situaties terecht. Bijna iedereen kent wel bijzondere voorvallen die tot nadenken stemmen of gewoon vermakelijk zijn. Erik Minderhoud vertegenwoordigde een gemeentelijke woningcoöperatie die een veroorzaker van overlast ontruimde: 'een hoofdstuk klein menselijk leed'.

Meertien van Reenen

freelance journalist

Een drugsverslaafde trakteerde de omwonenden op overlast: lawaai in het holst van de nacht door aanbellende mensen; relletjes op straat; vervuiling van de woning. De man vernielde regelmatig de brievenbussen van de medebewoners en haalde hun post eruit. Minderhoud: 'De post werd meegenomen naar de binnentuin van het wooncomplex en daar hardop voorgelezen. Niet alleen de inhoud van brieven maar ook het saldo op giro- en bankafschriften werd publiekelijk meegedeeld.' De bewoners gingen steeds harder klagen, de politie kwam er verschillende malen aan te pas maar niets hielp.

Wat de zaak triest maakte, was het feit dat zich in het pand een woongroep van verstandelijk gehandicapten bevond. Zij werden in een zogenaamd 'begeleid wonen-project' door een stichting bijgestaan om zelfstandig door het leven te gaan. De man vernielde met enige regelmaat hun brievenbussen en presenteerde het om de groep verstandelijk gehandicapten hiervan te beschuldigen. De groep kon zich niet verweren tegen dergelijke aantijgingen en raakte hier geestelijk door van slag. De begeleidende stichting luidde op een gegeven moment de noodklok.

De corporatie spande daarop een kort geding aan. Indertijd was mr. B.J. Asscher president van de Amsterdamse rechtbank. Mr. Asscher placht dergelijke kort gedingen soms zelf te behandelen. Zo ook in dit geval.

'De overlastveroorzaker verscheen in een redelijk schoon overhemd zelf ter zitting en – het moet gezegd worden – hij gedroeg zich

Erik Minderhoud

De president drukte de man in niet mis te verstane bewoordingen op het hart zich moest te houden

niet al te onredelijk. Bovendien werd hij door een bekwaam advocaat bijgestaan. Dit veranderde de zaak toch wel enigszins. In dit soort geschillen komt de gedaagde vaak niet eens opdagen. Doet hij dat wel dan is hij niet altijd in staat om zich coherent uit te drukken en zich overtuigend te presenteren. Meestal ligt de vordering tot toewijzing van de ontruiming dan ook al zo'n beetje gereed. In dit geval hebben wij onder leiding van Asscher ongeveer een uur over de overlast gesproken.'

Schoon overhemd of niet, de president was ervan overtuigd dat een ontruiming gerechtvaardigd was. Aangezien er enig debat

was geweest en de man zich verder goed had gepresenteerd, wilde Asscher er niettemin enige tijd over nadenken. Er werd een datum voor vonnis bepaald op ongeveer een week. Een wat lange termijn tussen mondelinge behandeling en vonnis bergt echter risico's in zich. Als de lawaaimaker beseft dat hij binnenkort waarschijnlijk zijn woning uit moet, kan hij de periode tot het vonnis als vrijbrief beschouwen om nog eenmaal goed uit te pakken. Bijvoorbeeld door de cd op maximum-volume de hele nacht door het huis te laten denderen. De president besepte dit terdege.

'Asscher had donders goed door dat de groep verstandelijk gehandicapten al genoeg geterroriseerd was. Met deze mensen diende zorgvuldig omgegaan te worden. Hij heeft zich tot de man gericht en hem in beleefde maar niet mis te verstane bewoordingen op het hart gedrukt zich in de tussentijd moest te houden.' Dat maakte indruk want beklagde heeft zich tot het vonnis netjes gedragen.

De corporatie won de zaak. De man werd korte tijd later ontruimd en de rust in de buurt en onder de verstandelijk gehandicapten keerde terug. 'Je moet het in Amsterdam behoorlijk bont hebben gemaakt om ontruimd te worden. Op een gegeven moment neemt de overlast een zodanige vorm aan dat omwonenden ook op de momenten dat er niks aan de hand is, gaan zitten wachten tot er wat gebeurt.'